

в ході розгляду справи про адміністративне правопорушення та притягнення винної особи до відповідальності.

Отже, провадженням в справах про адміністративні правопорушення є діяльність спеціально уповноважених суб'єктів владних повноважень, яка урегульована процесуальними нормами чинного законодавства щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення та притягнення винних осіб до юридичної відповідальності.

Список бібліографічних посилань

1. Митний кодекс України: станом на 11 квітня 2016 року. Харків: Право, 2016. 404 с.
2. Адміністративне право України Підручник для юрид. вузів і фак. / Ю. П. Битяк, В.В. Богуцький, В.М. Гаращук та ін.; за ред. Ю. П. Битяка. Харків: Право, 2001. 528 с.
3. Алфьоров С. М., Ващенко С. В., Долгополова М. М., Купін А. П. Адміністративне право. Загальна частина: навч. посіб. Київ: Центр учб. літ., 2011. 216 с.
4. Сорокин В. Д. Административно-процессуальное право: учебник. СПб., 2004. 540 с.
5. Самбор М. А. Проведення у справі про адміністративне правопорушення: погляди та поняття // Вісник Дніпропетровського Університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Юридичні науки». 2015. № 1 (6). С. 128–134.

Одержано 12.06.2017

УДК [351.84:364-322](477)

Вікторія Сергіївна СІРКО,

аспірант кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ, м. Одеса

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Волонтерська діяльність є основою побудови та розвитку громадянського суспільства. Вона втілює в себе – прагнення миру, свободи, безпеки та справедливості для всіх людей. Одним із таких напрямів соціальної допомоги є участь добровольців у здійсненні цілого ряду соціальних послуг для тих, хто їх потребує.

Глобальні соціальні, економічні, політичні та культурні зміни, що відбуваються в сучасному українському суспільстві, висувають нові вимоги до соціальної роботи та волонтерської діяльності. Волонтерська діяльність визначена Законом[1] як добровільна, безкорислива, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами та волонтерськими організаціями шляхом надання волонтерської допомоги.

За часів незалежності України державою видано низку нормативно-правових актів щодо волонтерської діяльності: Закони України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю»[5], «Про соціальні послуги» [10], «Про

страхування» [6]; «Про волонтерську діяльність» [1]; Указ Президента України «Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» від 24 березня 2012 року № 212/2012 [7]; Розпорядження Президента України «Про організацію проведення в Україні у 2001 році Міжнародного року волонтерів» від 22.03.2001 р., № 67/2001-рп [8]; Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про утворення Координаційної ради з питань розвитку і підтримки волонтерського руху» від 23.04.2003 р., № 225-р [9]; Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про волонтерську діяльність у сфері надання соціальних послуг» від 10.12.2003 р., № 1895 [12] та ін.

Ідеї державної підтримки та популяризації волонтерства в Україні набули свого розвитку в Указі Президента України «Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» [7], яким передбачається розроблення державної цільової програми розвитку волонтерської діяльності.

Основним нормативно-правовим актом, яким регулюється волонтерська діяльність в Україні, визначаються права, обов'язки та правовий статус її суб'єктів, закріплюються принципи волонтерської діяльності, головні напрями та форми її державної підтримки є Закон України «Про волонтерську діяльність» від 19 квітня 2011 року [1]. Цей закон популяризує волонтерський рух в Україні, сприяє залученню волонтерів до надання соціальної підтримки та допомоги особам з обмеженими можливостями, самотнім людям похилого віку, малозабезпеченим, безпритульним та іншим, використанню волонтерської допомоги під час організації та проведення масових культурних та спортивних заходів загальнодержавного значення.

Зараз волонтерство в Україні – потужний соціально-суспільний рух, спроможний прийняти на себе частину повноважень державних соціальних установ. Грандіозну роботу нині здійснюють численні волонтерські групи та окремі волонтери. За останні місяці вони навчилися провозити на передову все — від продуктів харчування та ліків до військового оснащення, допомагати родинам загиблих бійців і збирати кошти на лікування поранених, замовляти необхідні речі за кордоном [4, с.8].

Сьогодні життєдіяльність української армії більшою мірою підтримують саме вони. Але, діяльність цих людей досі не регламентована, й це створює для них низку ризиків і проблем. Закон України «Про волонтерську діяльність» [1] не передбачав участі волонтерів у подіях, аналогічних тим, які розгорнулися в Україні, починаючи з грудня 2013 року.

Згідно із Законом України «Про боротьбу з тероризмом» 14 квітня 2014 року на сході України була розпочата антитерористична операція. Початок проведення антитерористичної операції — дата набрання чинності Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України»» від 14 квітня 2014 року № 405/2014 [2].

Основними напрямками роботи волонтерського руху в зоні АТО є: допомога українській армії (збір харчів, теплих речей та амуніції, ліків); допомога пораненим, військовим госпіталям та лікарням, у яких лікуються поранені військовослужбовці; допомога сім'ям тимчасових переселенців з Криму та території АТО (юридична, психологічна та гуманітарна допомога, пошук житла та роботи, адаптація в новому місті та соціумі); допомога сім'ям учасників АТО (психологічна, гуманітарна); технічна допомога: відновлення старих, ремонт, удосконалення, бронювання бойових машин. Волонтери координують свою діяльність із військовими, бійцями добровольчих корпусів.

Основними засобами і способами допомоги є збір коштів (волонтери збирають гроші у спеціальні скриньки у громадських місцях; під час проведення благодійних ярмарків, концертів чи інших громадсько-культурних заходів; під час літургій у храмах; збір речей; довозення зібраної допомоги до військових підрозділів за місцем їх дислокації, госпіталів, родин військовослужбовців).

Хоча волонтерські організації є неприбутковими, до цього часу вони, як і всі, змушені були платити податок з прибутку (залежно від суми, 15 або 17 відсотків від того, що зібрали), прибутковий податок брали навіть із тих, хто просто сам збирав собі гроші на лікування – із суми, яку небайдужі переказали на картковий рахунок. Благодійники не один рік намагалися переконати можновладців якщо не скасувати оподаткування, то хоча б зробити його пільговим. Прохання волонтерів почули лише нещодавно [4, с.9].

З метою створення сприятливих умов для здійснення благодійної діяльності, спрямованої на вирішення питань забезпечення потреб учасників АТО, фізичних осіб, які мешкають або виїхали з території проведення АТО Законом України від 02.09.2014 № 1668-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування благодійної допомоги» урегульовано питання щодо оподаткування благодійної допомоги, що виплачується учасникам АТО [3].

Зокрема, статтю 165 ПКУ доповнено п.165.1.54, згідно з якої, до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника не включається сума (вартість) благодійної допомоги:

а) виплаченої (наданої) благодійниками, у тому числі благодійниками – фізичними особами, які внесені до Реєстру волонтерів антитерористичної операції в порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»;

б) отриманої благодійниками – фізичними особами, які внесені до Реєстру волонтерів антитерористичної операції в порядку, визначеному Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації». Вказані доходи не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платників податку до 31 грудня (включно) року, наступного за роком, у якому завершено антитерористичну операцію.

Крім того, бійці зони АТО визнані учасниками бойових дій, відповідно до Закону України від 01.07.2014 № 1547-VII «Про статус ветеранів вій-

ни, гарантії їх соціального захисту», звільняються від сплати земельного податку.

У той же час, закон про волонтерську діяльність вимагає коригувань у зв'язку з веденням бойових дій на території України, оскільки їм абсолютно не врегульовані питання захисту, в тому числі соціальної, волонтерів, які опинилися в зоні проведення АТО, отримали поранення при виконанні своєї місії на зазначених територіях, а також сімей волонтерів, загиблих в результаті ведення бойових дій на території нашої держави.

Список бібліографічних посилань

1. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19 квітня 2011 року № 5073-VI // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17> (дата звернення 02.06.2017).
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України»: Указ Президента України // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/405/2014> (дата звернення 02.06.2017).
3. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування благодійної допомоги: Закон України // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1668-18> (дата звернення 02.06.2017).
4. Юрченко, Ірина Вадимівна. Інституціоналізація волонтерського руху в Україні: автореф. дис. ... канд. соц. наук: 22.00.03. Київ, 2009. 16 с.
5. Про соціальну роботу з дітьми та молоддю: Закон України від 21.06.2001 № 2558-III // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14>
6. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 № 85/96-ВР <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення 02.06.2017).
7. Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації: Указ Президента України від 24 березня 2012 року № 212/2012. URL: <http://www.president.gov.ua/documents/14621.html> (дата звернення 02.06.2017).
8. Про організацію проведення в Україні у 2001 році Міжнародного року волонтерів: Розпорядження Президента України від 22.03.2001 р., № 67/2001-рп // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67/2001-%D1%80%D0%BF> (дата звернення 02.06.2017).
9. Про утворення Координаційної ради з питань розвитку і підтримки волонтерського руху: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.04.2003 р., № 225-р. // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/225-2003-%D1%80> (дата звернення 02.06.2017).
10. Про соціальні послуги: Закон України від 19.06.2003 р., № 966-IV // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-15> (дата звернення 02.06.2017).
12. Про затвердження Положення про волонтерську діяльність у сфері надання соціальних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 р., № 1895. // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1895-2003-%D0%BF> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017